

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֶשֶׁת תְּזָרִיעַ - מַאֲכָלוֹת אָסוּרוֹת

"אִשָּׁה כִּי תִזְרָיעַ" (ויקרא י"ב, ב')

היינו נגעים בנפש הוולד. גם צריך להקפיד על מה שמוציא מפיו שלא לדבר לשון הרע. אם לא יקפיד על מוצא שפתיו- נגעים ל"ע באים עליו.

מובא בשם הגאון רבי אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל, שרבים מבני התורה סובלים מדחוק ועניות מחמת שנכשלים בעוון לשון הרע. אם היו מתחזקים בדבר, ודאי שהיו נושעים בפרנסה טובה.

רמז לדבר, המילה פרנסה מתחילה באות פ ומסיימת באות ה, דהיינו פה. האותיות הפנימיות הן רסן. כלומר, אם האדם שם כביכול רסן לפיו, מהר לא לדבר חלילה לשון הרע, אזי יש לו פרנסה.

מין החפץ חיים כותב שעל ידי לשון הרע האדם מקלקל את כל עבודת ה' שלו, ועלול לאבד את כל עולמו! על זה אנחנו מתפללים כל יום בסיום התפילה: "אלוקי, נצור לשוני מרע"- אחרת התפילה לא מתקבלת.

מין רבי אליהו זלמן זצ"ל (הגאון מוילנה זיע"א) כתב באגרת שלו: "אי אפשר לשער גודל היסורין והצרות שסובל בשביל דיבור אחד ולא נאבד אפילו דיבור אחד שלא נכתב".

יהי רצון שניזוהר מכל דיבור היוצא מהפה שלנו שלא ניפול חלילה בעוון לשון הרע.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

פרשת תזריע נסמכת לשתי פרשות אחרות כאשר היא בתווך. הפרשה שקודמת לה פרשת שמיני שבה אנחנו קוראים על מאכלות אסורות. הפרשה אחריה היא פרשת מצורע שבה אנחנו קוראים על הנגעים השונים.

באגרת הקודש שמיוחסת לרמב"ן בפרק רביעי שעוסק בעניין המזון כתב שאם אדם ימנע מאכילת מאכלות אסורות- יזכה לבנים הגונים, קדושים וטהורים. דהיינו שלא זו בלבד שאכילת מאכלות אסורות משפיעה על נפש האדם שאוכל אלא יש לאכילה זו השפעה גם לדורות הבאים. לפי זה מובן הקשר בין פרשת שמיני לפרשת תזריע.

הסמיכות לפרשת נגעים באה ללמד שאם אדם לא ימנע את עצמו מאכילת מאכלות אסורות הרי שנגעים גדולים ועצומים מתחדשים עליו מאותן מאכלות אסורות.

רבינו בח"י כתב שפרשה זו נסמכה לנגעים ללמד שאם אדם לא נזהר במאכלות אסורות הרי שבנו יולד מצורע ל"ע.

אומנם אין סמיכות גמורה בין פרשת נגעים למאכלות אסורות, שהרי פרשת תזריע מבדילה ביניהם, אבל מכל מקום מכיוון שפרשת נגעים שבפרשת תזריע סמוכה לפרשת שמיני אפשר לומר שיש בזה רמז כמו שכתוב במסכת ערכין (ס"ו ע"ב): כל המספר לשון הרע- נגעים באים עליו.

לא די בזה שהאדם צריך להקפיד על מה שמכניס לתוך פיו שלא יהיו חלילה מאכלות אסורות. הם גורמים לנגעים, פגמים וטמטום הלב, כמו שכתוב באגרת הקודש שנגעים

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה חנון אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימיו וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימיו תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דורי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה נינדי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים סימיו בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן מדינה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקוה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליד אלחנן רפאל בן אריס וליד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונעם בן אורנה ז"ל

זמני לכת		
ע"י	כניסת לכת	צאת לכת
י"ט	18: 31	19: 43
ת"א	18: 49	19: 42
מ"ט	18: 51	19: 44
כ"א	18: 50	19: 42

שואל ומשיב בהלכה - מוצרים לפסח



איזה מוצרים צריך להקפיד שתהיה להם כשרות לפסח?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

נייר סופג ומפיונים - יש בהם חשש חמץ. יש להקפיד לקנות עם הכשר לפסח מכיוון שבאים במגע עם אוכל חם או רטוב. **הערה:** נייר עשוי בד"כ 95% עץ ו-5% עמילן שמקורו אינו ידוע. יתכן שהוא חמץ מכיוון שנעשה מחיטים ומשמש לחיזוק הנייר. למרות שלכאורה החמץ נפסל מאכילת כלב, מכל מקום אפשר שאין החמץ עצמו נפסל אלא שעשוי שהוא בתוך הנייר - הרי הוא במצב שאינו ראוי לאכילת כלב, אבל אם יפלוט הבליעה של החמץ לתוך מאכל יתכן שיתן טעם הראוי לאכילת כלב. כמו כן הובא בספר חוט שני - פסח (פ"ז).

בשו"ת תשובות והנהגות ח"ה (סימן קכה) כתב להחמיר. טענתו אף שהעמילן נבלע בנייר ואינו ניכר ומותר לקיימו, היינו לעניין 'בל יראה' אבל לאיסור הנאה - לא פוקע ממנו איסור חמץ, מכיוון שאולי יש שדות שזורעים את החיטים לצורך העמילן בנייר, אין להתיר אף כשאין צורת החמץ עומדת. [בנייר עיתון או נייר טואלט אין עמילן]. ע"ש. יש לציין שנייר שמוצר כאן בישראל - העמילן שבו הוא ברובו מתירס ולא מדגן [כך נמסר לי מחברת סנו, טאצ']. אולם לדעת בני אשכנז שמחמירים בקטניות, גם כאן יש להחמיר.

הוא הדין בנייר אפייה ומנג'טים. הערה: הנייר הוא שומני ויש חשש שנמרח בשמן אסור. **המקל** - יש לו על מה שיסמוך. **הערה:** מכיוון שמבואר ברמב"ם ובשו"ע - בגדים שכיבסו בחלב חיטה וניירות שהדביקו אותם בחמץ - מותר לקיימם, מכיוון שאין צורת החמץ עומדת. הרמ"א כתב באופן שאין החמץ נראה מבחוץ כולי עלמא מודו דחשיב שאין צורת החמץ עומדת, ולכן אין בו איסור חמץ. כן דעת הרש"ל צ"ע הגר"ע יוסף הובא בשו"ת מעין אומר ח"ג (עמוד סא). בעדכון כשרות שע"י הרבנות הראשית לישראל (ניסן תשע"ד) נכתב: בכל נייר סופג שמוצר בארץ לא מוסיפים עמילן מחיטה או תירס בכל השנה אלא עמילן מתפוחי אדמה. יש חברה אחת שמייבאת את הנייר מטורקיה - ושם לא מוסיפים עמילן.

כפפות ח"פ (ניילון לטקס) - ברובם יש עמילן שמקורו אינו ידוע. למהדרין יש לרכוש כפפות ללא אבקה עם הכשר לפסח.

כלי פלסטיק חד-פעמי - צלחות סכו"ם - אין בהם חשש חמץ. יש מחמירים בכל זאת לרכוש עם כשרות לפסח מכיוון שמשתמשים בהם לדבר מאכל חם.

מוצרי קוסמטיקה - עלולים להכיל חמץ. אבל מכיוון שטעמם פגום, לרוב השיטות אין צורך בכשרות. **הערות:** איפור (מייקאפ, רימל) אין בו חשש חמץ. אולם יש לציין כי בנוגע לאודם - פעמים רבות היצרן אינו פוגם אותו ממאכל כלב. לכן יש לרכוש לכתחילה אודם עם כשרות. [חלק ממוצרי קוסמטיקה הכשרים לפסח: ד"ר פישר, קרליין, רבלון, רוזנבלום].

חומרי ניקוי - (אקונומיקה, אבקת כביסה, משחת נעליים וכיו"ב) עלולים להכיל חמץ אבל אין צורך בכשרות, מכיוון שטעמם פגום למאכל כלב.

זדלן - [מדובר בתוצר נפט ואין בו טריפות כלל] - כאשר הוא טהור, אינו מכיל חמץ ואין צורך בכשרות. אם יש בו מרכיבי חמץ, מכיוון שהנפט מהווה חלק ניכר - יש כאן ביטול ונתינת טעם לפגם. אולם אם הוא בטעמים - יש צורך בכשרות.

אלומיניום נייר כסף - בשנים האחרונות לא נמצאה בעיה של שימוש בחומר משיחה מן החי או ממרכיבי חמץ. **מקורות:** עדכון כשרות ע"י הרבנות הראשית לישראל (ניסן ה'תשע"ד). יש מחמירים כל השנה מכיוון שלעיתים משתמשים בשמן מן החי בתהליך הייצור.

תבניות חד-פעמי - פעמים רבות משתמשים בשמן מן החי בתהליך הייצור. לכן יש צורך בכשרות לכל השנה, אבל המשחות אינן מכילות חמץ.

הבִּלְגָה וְיִשׁוּעָה



הרב חיים זאיד סיפר: יהודי אחד סיפר לי, שהיה צריך לסדר נושא מסוים בעיר חדרה. הוא נסע באוטובוס מירושלים לחיפה. האוטובוס עובר דרך חדרה. מכיוון שהיה עייף מאוד הוא ביקש מהיהודי שישב לידו שיעשה טובה ויעיר אותו לפני התחנה בחדרה. הלה כמובן הסכים בשמחה. כשהגיעו לחדרה אותו יהודי שכח מהבקשה, ירד מהאוטובוס ולא העיר אותו. הוא התעורר בתחנה המרכזית בחיפה ולא האמין - אני בחיפה!

במקום לכעוס ולהקפיד אמר לעצמו: "הבלגת- הרווחת. שמעתי מהרב זאיד שיחה על גודל מעלת ההבלגה. אלמד עליו זכות ואמחל לו. אשמח ואבטח בבורא העולם, שהכול לטובה". הוא עלה לאוטובוס חזרה לירושלים. לידו ישב יהודי והם דיברו ביניהם. אותו יהודי סיפר לו שהוא עובד באותו מקום שהיה צריך להגיע אליו, והמקום סגור היום, כך שאם היה מגיע לחדרה, הוא לא היה מרוויח כלום. אותו אדם שעובד שם לקח ממנו את כל הפרטים שהוא צריך וסייע לו לסדר את כל מה שהיה צריך על הצד הכי טוב שיכול להיות. היהודי הבין שבזכות ההבלגה הסתדר הכל לטובה ולברכה. (מעובד מתוך 'משכן שילה')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חנינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב סעייד גד הכהן זצ"ל



הגאון הרב סעייד גד הכהן זצ"ל - נולד במוצאי שבת ויום הכיפורים בשנת ה'תש"ד (1943) בעיר תיטואין שבתוניסיה למשפחת כהנים מיוחסים בשם משפחת כהן זבולון. מקרא בשם סעייד שפירושו מזל. בהמשך כשעלה לארץ הקדוש שינה את שמו לגד, שגם שם זה משמעותו מזל. כשהיה נער פחות מגיל 16 נשלח ללמוד את מלאכת השחיטה ועבר את מבחן העמדת הסכין כהלכתו. הוא חזר לביתו ללמוד את הלכות השחיטה עצמה. באותה שנה בחורף ירדו גשמי ברכה ואביו חשש לבריאותו ולכן הוא לא הסכים לשלוח את בנו שנית לג'רבא והוא לא הלך לקבל את תעודת הסמיכה.



ביום ראשון, ג' מנחם אב ה'תשכ"ד (1964) הרב עלה לארץ הקודש. בהתחלה התגורר באשקלון. לאחר מספר שנים עבר להתגורר בירושלים בגלל שחרד לחינוך בניו. התגורר בשכונת נווה יעקב עד יומו האחרון. בירושלים עמד מאחורי הקמתו וניהולו של ת"ת 'לחם הביכורים' ובית-הכנסת 'שער גד'. זמן קצר אחרי פורים נחלש חולשה גדולה והובהל לבית הרפואה, שם היה מאושפז כחודש עד יום פטירתו, שב"ק פרשת ויקרא, ז' ניסן ה'תשפ"א (2021). חי כ-78 שנים. ציונו בהר המנוחות בירושלים.



אביו: רבי חמיני. **אמו:** מרת תיתה. **אשתו:** מרת ג'ינט (בת ה"ה יצחק צחייק הכהן, אחי אביו). **מרבתי:** הגאונים רבי מעתוק מאזוז (רבו המובהק), רבי בנימין מקיקץ דידי, רבי מרדכי סגרון ורבי חנינא בוגיד סעדון. **בניו:** הרה"ג ר' רונן (רו"מ 'לחם הביכורים'), הרב יגאל וארבע בנות. **מספריו:** • **ברוך מרחיב גד** - ג' חלקים: תורה, תהילים, נ"ך ועוד.

גולת הכותרת של הרב זצ"ל היתה חינוך בני משפחתו. רבינו תמיד דאג, שילדיו יצאו מחוץ לביתם רק עם ליווי, כדי שלא ייווצר מצב שילדים אחרים ישפיעו עליהם לרעה. פעם אחת בנו, הרב יגאל הביט מחלון הבית לצפות בילדי השכונה כשהם משחקים כדורגל.

לפתע הוא הבחין כי אביו נמצא מאחוריו. להפתעתו הרבה הוא ראה כי עיני אביו זולגות דמעות. הבן הוריד את ראשו בהכנעה ונכנס לתוך הבית בפחד כשהוא חושב שעשיו מצפה לו מנה הגונה. הרב בחכמתו הרבה השכיל לקרוא לפניו פסוקים בספר משלי בניגון המסורתי בקול נשנק כמתחנן:

"בני, אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתב'בתם. פי רגליהם לרע! רוצו וימ'הרו לשפך דם" (משלי א', ט"ו-ט"ז). הדברים הספיקו לבן להבין כל ימי חייו שמשחק הכדורגל הוא הבל וריק ואין להתפעל ממנו כלל ועיקר.

בנו, הרה"ג ר' רונן, שאביו הרב התגורר תקופה מסוימת בשכונת גילה בירושלים סיפר כי היה לו שכן בחור צעיר, שהיה מדליק בשבת מוזיקה בקולי קולות ומחלל את קדושת השבת רח"ל, כך מידי שבת בשבתו היה חוזר ונשנה המעשה הרע הזה. יום אחד בימות החול הרב פגש את אותו בחור יושב על תל אבנים.

הרב התיישב לידו ושתק. הבחור אמר לו: "אני יודע, מה אתה רוצה. אני מפריע לך בשבת-קודש עם השירים". הרב אמר לו: "נכון". הצדיק התחיל לדבר איתו בנועם על מעלת השבת וקדושתה ועל העובדה כי השבת היא היום היחיד שהקב"ה נתן לנו לנוח בו. מאותו יום בכל השבתות חדל ופסק ממעשה זה והיה זה בבחינת לשון רכה תשבר גרם.

הרב בעל כורחו נאלץ ליטול חלק במלחמת יום הכיפורים במוצאי יום הכיפורים של שנת ה'תשל"ד (1973). כשהרב חזר מבית הכנסת לביתו, גילה על שולחנו צו שמונה שהורה לו לבוא למלחמה מיידית. הרב התפלל לה' שישחררו אותו משם כדי שיוכל לחזור לתלמודו. משמייים נענו לו, כאשר בצבא ראו שהוא אב לארבעה ואשתו לקראת לידה נוספת, הם התפלאו על כך שגייסו אותו. הקצין שחרר אותו מיד לביתו.

בכל מקום ששהה השרה תמיד אווירה של יראת-שמייים טהורה. בכל מקום שהגיע דאג שיהיה בית-כנסת לתפילה. כשהגיע לארץ ישראל הוא גר באשקלון. רבינו התפלל עם קהל עדתו יוצאי ג'רבא בבית-הכנסת 'אוהל משה'. כאשר הגבאי ר' מאיר חורי פנה לרבינו וביקש ממנו לקרוא בתורה, רבינו סירב בטענה שיש אחרים טובים ממנו. ר' מאיר לא הרפה ואמר לו, שאם לא יקרא בתורה - הם יאלצו לסגור את בית הכנסת.

מאותו היום רבינו התחיל לקרוא בתורה, כשגדול עומד על גביו הוא הגה"ק רבי חווייתו חורי זצוק"ל. כשהגיע לעיה"ק ירושלים ראה כי מתפללים רבים בבית-הכנסת שהיה מקלט והמקום צר מלהכיל את הציבור. הרב הלך ופעל אצל רב השכונה רבי משה בן אבו להשיג מקום גדול יותר כדי שגם הילדים הקטנים יוכלו לבוא (שלא יכלו לבוא מחמת הצפיפות והרב הצטער מזה מאוד). היום בית כנסת 'איש מצליח' בגילה עומד עד עצם היום בזכות הרב.

כשהרב התגורר בשכונת נווה-יעקב הגיעו לבניין זוג צעיר- שכנים חדשים. הרב קיבל אותם בסבר פנים יפות ודאג להם שירגישו בבניין החדש בנוח, כאילו הם ותיקים. לאחר שנכח לראות כי בבית הזוג לא היתה ספה, רבינו העניק להם ספה, שהייתה ברשותו ואילו לעצמו קנה ספה אחרת.

לימים הרב עבר להתגורר בבית אחר באותה השכונה. כשהרב חלה, אותם השכנים לא ידעו שהוא חולה. באותו מוצאי-שבת שהרב נפטר החלטו אותם שכנים כי הספה 'עשתה את שלה' והחליטו לזרוק את הספה בדיוק ביום הפטירה. שעה קלה לאחר מכן הם שמעו את הכרוז המודיע על פטירת הצדיק ומועד הלוויה.

(החומר באדיבות מכן 'ממלכת כהנים')

כְּחוֹשׁ הַדִּיבוֹר



השמות ממש לא מוכרים לי. מדוע הזמנתי? אבל בכל זאת החלטתי בעז"ה להגיע כי שלחו לי את ההזמנה.

אני נכנס לאולם. אני רואה מחזה מדהים. החתן יושב באמצע המעגל. מסביבו יושבים כל הקהל חבריו וידידיו (הרגשתי כזר בתוכם מאחר ולא היה חסיד אחד ביניהם, ציבור ליטאי מובהק אף אינו נוהג מנהג ה"מצווה טאנץ").

הם שרים בדמעות ובהתלהבות את השיר הנודע של רבי אביעזר וולפסון שליט"א: "מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי". הם שרים ובוכים.

אני עדיין לא מבין מה אני עושה כאן. אומנם קיבלתי הזמנה, אבל אני ממש לא נראה ששייך לכאן. לרגע חשבתי: "אולי בטעות ההזמנה הגיעה אלי? זה לא סביר אבל מנגד אני לא מכיר שם אף אחד".

לפתע החתן שנמצא במרכז מבחין בי. הוא קם ממקומו ופשוט סחב אותי למרכז המעגל. הוא נפל על כתפיי והתחיל לרקוד איתי בהתלהבות עצומה.

אני מנסה בעדינות להיחלץ ממנו. אני מביט בפניו ותוהה: "מי הוא? מדוע הוא מתנהג איתי כך? למה הוא הזמין אותי?". ברור היה לי שהוא מזהה אותי.

שאלתי אותו: "מהיכן אתה מכירים?". הוא בפליאה עצומה עלי שואל: "אתה חצה לומר לי שאתה לא זוכר אותי? איך זה יתקן? הרי אני הבחור שאיחלת לו שאתה תבוא ותשתתף בחתונתו, למרות שידעת כי הרפאים לא נתנו לו זמן רב לחיות".

התבוננתי בפניו בפליאה - "כיצד אירע הנס?", תהיתי. הבחור הביט בי והסביר: "מאז אותו ביקור, לא שכחתי ליום אחד את המשפט שאמרת אז ב'טעות' לחבר שהיה איתך וניגנתם שם עבורי".

"אם ירצה ה', בחתונה שלו אנחנו נבוא לשמח". בניגון ובמעשים שעשית עבורי כל כך שימחת אותי ורוממת את רוחי למרות המצב הרפואי שלי.

המשפט האחרון שאמרת לי, נתן לי כל כך הרבה כוח ותקווה כי אסור להתיימשך למרות המצב בו אני נמצא. מאותו היום התחזקתי בתפילה ולא התייאשתי, עד שבעזרת ה' יתברך רופא כל בשר הבראתי והחלמתי כליל.

"הנה אני כאן נמצא היום, שמח ביום המאושר בחיי - ביום חתונתי. זו ההזדמנות שלי ושל משפחתי לומר לך תודה רבה על חלקך בהצלתי".

"לכן הזמנתי אותך כדי שתראה במו עיניך עד כמה המעשים שלך גדולים ויכולים ממש להציל ממוות לחיים כפשוטו".

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'ניצוצות'. ניתן ללמוד ממנו עד כמה יש בכוח הדיבור היוצא מפינו לנטוע כוח וחיות בזולת. להלן הסיפור מפי בעל המעשה הרב שוורץ.

אני מבקר בבתי הרפואה לשם מצווה יחד עם ידידי הטוב המנגן הנודע ר' מיכאל שניצלר הי"ו ואחרים. אנחנו משתדלים לשמח את החולים.

לאחר שצברתי ב"ה שעות רבות של ביקורים אלו נוכחתי לראות ולגלות איזו השפעה אדירה, כבירה ועצומה יש לניגוני שמחה.

בבתי הרפואה אני גם משתמש בחוש נוסף של תרגילים נפלאים ומשמחים (באמצעות זריזות ידיים - ביררתי, חקרתי ודרשתי מפייהם של מורי הוראה מובהקים מה מותר לעשות ומה אסור לעשות).

המעשים הללו מסיחים את דעתם של חולים הנמצאים במצבים נואשים, קשים ואיומים. לפעמים אני מבקר במחלקות של חולים במחלות קשות ובמחלקות שבהן מאושפזים אנשים שהוגדרו ל"ע עם מחלות סופניות, "המחלה הנוראה" ועוד.

אנחנו עדים כי רגעי השמחה הללו מצילים חולים כפשוטו ומחזירים אותם ממש ממוות לחיים. גם אם הצלחנו לעזור לחולה במשך ימים ספורים בלבד - והיה זה שכרי.

יום אחד הגעתי לבית הרפואה הנודע 'ממוריאל הוספיטאל' עם ר' מיכאל שניצלר הי"ו. בדרכנו נכנסנו לחדרו של בחור צעיר כבן שמונה עשרה שנים מלייקווד.

מדובר בבחור עם גידול ממאיר בראשו רח"ל ה" שהיה כבר היה במצב סופני. הרופאים נואשו רח"ל מחיינו ולדבריהם נותרו לו רק כמה שבועות בודדים לחיות.

נכנסנו לחדר והתחלנו לשיר ולזמר, לבדח ולהקסים עד שפשוט בס"ד שינינו את מצב רוחו כליל והוא עלז ושמח מאוד.

בסיום הביקור נפלט לי משפט מטופש תוך כדי שאני פונה למיכאל ואומר: "אי"ה בחתונה שלו אנחנו נבוא לשמח"...

מיד תפסתי את עצמי. נשכתי את השפתיים חזק חזק אבל המשפט יצא כבר.

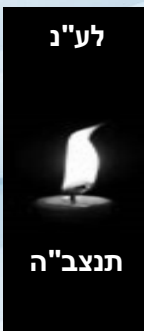
הבחור שידע את מצבו הבריאותי ענה לי בחצי חיוך: "אי"ה בגלגול הבא"...

אני לא ידעתי היכן לשים את עצמי מבושה ומחרטה על המשפט התמוה.

עוברים שנתיים וחצי. מאז הספקתי לבקר ולחזק חולים ולשמח בריאים. יום אחד אני מקבל הזמנה לבוא ולשמח בחתונה בעיר לייקווד בתאריך ט"ו בכסלו ה'תשס"ג.

הסתכלתי בשמות שתי המשפחות ושמות החתן והכלה.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
יצחק בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
פיבי מלכה בת מזלי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
נעמי בת כותום ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	כל נשמות עם ישראל	



הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אחורן (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	קסאנש בת דגיטו ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעדה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה
רחמה בת מסעודה ע"ה	חיים חומטל בן רינה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה